

Egyek vagyunk a Krisztusban

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk a Lukács szerinti evangélium 14. fejezetének az elsőtől a 11. verséig a következőképpen: „Amikor egyszer szombaton bement Jézus a farizeusok egyik vezetőjének a házába ebédelni, azok figyelték őt. Íme, ott egy vízkóros ember került elébe. Ekkor Jézus megkérdezte a törvénytudóktól és a farizeusoktól: Szabad-e szombaton gyógyítani, vagy nem? De ők hallgattak. Erre megérintette a beteget, meggyógyította és elbocsátotta. Hozzájuk pedig így szólt: Ha közületek valakinek a fia vagy ökre szombaton esik a kútba, vajon nem húzza-e ki azonnal? Nem tudtak erre mit felelni. – Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, amikor látta, hogyan válogatják a főhelyeket: Ha valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy nálad érdemesebb embert is meghívott. És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: Engedd át neki a helyed! – akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni. Hanem ha meghívnak, menj el, ülj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki meghívott, így szóljon hozzád: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz minden asztaltársad előtt. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” – Urunk, köszönjük azt, hogy neked gondod van a mi bajunkra és bánatunkra. Köszönjük, hogy a barátodnak nevezel bennünket, és magad mellé ültetsz. Kérjük add meg ehhez nekünk a gyógyulás vágyát és az alázat erejét a Te igédde! Ámen.

Kedves Testvéreim! Egyek vagyunk a Krisztusban. A mai nap a keresztyén egység vasárnapja. De nem azé az egységé, amelyik nyilatkozatokat tesz, és szép közös ceremóniákat tart. Azé az egységé, amelybe Krisztus fogad be bennünket. Ahogyan Pál írta az Efezusbelieknek az oltár előtt felolvasott igében: „viseljétek el egymást szeretettel ..., mert egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is” (Ef 4,2.4).

Hányféle módon vagyunk egyek a Krisztusban? Erre ad választ az a lakoma-sorozat, amelynek az igeszakaszunk az első felét írja le. A lakoma igazán ünnepi fele, a nagy vacsora (ami tulajdonképpen egy királyi menyegző) az igeszakasz után kezdődik el. **Az első válasz tehát az, hogy minden étkezésünkben is egyek vagyunk – a Krisztusban.** Ezért is mondjuk el az asztali áldást, és a hálaadást. *Ki az, aki nem feledkezik meg az asztali áldásról és az étkezés utáni hálaadásról rendszeresen? Kezet fel! Hát... Nem sokan vagyunk... Érdemes erre gondolni. Ez nem kegyeskedés, vagy elavult vallási formalitás.* Ha olyasmit mondunk, hogy „Jövel Jézus, légy vendégünk...” azzal tulajdonképpen azt kérjük, hogy *mi* lehessünk Jézus vendégei, hiszen *mindig Jézus a házigazda.* Ezért is mellékes az asztali áldás konkrét formája. **Érezzük meg azt, hogy minden étkezésünkön Jézus a házigazda. Legyünk minden étkezésünkben Jézussal.** Ez a lényeg! Próbáljátok ki! *Teljesen más lesz az étkezésetek ezáltal.*

Jézus tehát nem „falánk és borissza” ember volt, ahogyan a Máté szerinti evangéliumban (11,19) Jézus felemlegeti a saját magáról terjedő pletykákat, hanem minden alkalmat megragadott arra, hogy felemelhesse mások étkezését – Isten Országába. Akkor is ez történt, amikor bement a farizeusok egyik vezetőjének a házába ebédelni. A szombatünnep ebédje nyitott étkezés volt, azon akárki megjelenhetett. A vendégül látása kötelező volt annak, akiknek volt elég vagyona ahhoz, hogy ünnepi ebédet adjon. Így került oda a vízkóros is. Nagy viták folytak a bibliamagyarázók között, hogy ez az ödéma milyen súlyos lehetett. De nem is ez a lényeg. Hanem az, hogy **Jézus egy érintéssel meggyógyította a vízkórost.** Ha ez nem lett volna látványos, nem lett volna nyilvánvaló, nem tört volna ki erre botrány.

Kedves orvosok és orvostanhallgatók! Látjátok, így készüljétek a szakmátokra... **A gyógyítás: botrány... Miért botrány? Mert Isten napján történt, amikor a munka tilos volt.** Mondjátok? Nektek a gyógyítás csak munka? Nem hiszem... Aki jó orvos, annak nemcsak munka a gyógyítás, hanem hivatás is, hanem testvéri segítség is, hanem a *Krisztus* megosztása a beteggel – még akkor is, ha a beteg nem hívó. Ezért gyógyított Krisztus szombaton. Nem daczból. Nem provokációként. Ahogyan Luther Márton mondta az ünnepnap megszentelésének III. parancsolatáról: „Az ünnepet nem a munkaszünet szenteli meg, hanem Isten ígéje.” Isten testté lett ígéje, Jézus (Jn 1,14) pedig *ott ült* az ebéd vendégei között. Ezért lesz *ünnep* minden étkezésünk, ha Jézus jelenlétében esszük meg. **Ahogyan a kertben nem a kerítés a fontos, hanem a kert közepén a gyönyörűségesen nyíló virág, úgy az ünnep sem a szabálytól, hanem Jézustól lesz ünnep.** Jézustól azonban *minden* ünnep lesz.

Kedves Testvéreim! **Jézus jelenléte – gyógyít. Hívjuk tehát őt gyakran a mi életünkbe.** Jézus a Jelenések könyvében írja a laodiceai gyülekezetnek: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem” (Jel 3,20). **Nyissuk ki az ajtót!**

A farizeusok hiába ültek ott Jézus mellett a szombati ebéden, mégsem voltak a vendégei. Miért nem? Az első és a legfontosabb: mert nem vették észre, mert minden erejükkel *tagadták*, hogy Isten Fia ül mellettük, noha *látták* a csodákat sorban. A második, ami ebből következik: mert a nagy vendégszeretet, a betegek odaengedése csak szabály volt, és nem valódi szeretet. Hiszen ha valaki meggyógyította a beteget, abból botrány lett. A szabály nem szeretet. **A valódi szeretet éppenhogy áthágja a szabályokat. És megbocsát ezért.** Ezért írja Pál: viseljétek el egymást szeretettel. A farizeusok csak *hitték* azt, hogy meghívottak – de nem voltak azok. *(Milyen szép, hogy az igeszakaszunkban a meghívottakat jelölő görög szó magában hordozza ezt a talányt.)*

Egyek vagyunk a Krisztusban. Az étkezésekben és a gyógyulásunkban egyaránt. **Akarjunk tehát együtt étkezni és gyógyulni a Krisztusban! És akkor, kedves testvéreim, akkor: immár gyógyultan Krisztus maga mellé ültet minket. Igazi meghívottak leszünk. Az Ő vacsorájára. Az Úr vacsorára.** Itt van az Úr kedves esztendeje, az elengedés éve, a jóbel. "Ülj ide, feljebb, mellém, Atyám jobbára!" – mondja nekünk Jézus.

Mikor ülhetünk feljebb? Ha nem az járt a fejünkben, hogy feljebb akarunk ülni! Akkor ülhetünk az első helyre, ha az utolsót választottuk. Biztos, hogy az első helyre kell tülekednünk? Ha elöl ülsz – mindenki téged néz. Ha hátul ülsz – te nézhetsz mindenkit. Melyik a jobb? Sose felejttem, amikor a 2011-es magyar EU elnökség alatt volt egy baromi nagy díszvacsora. Leültem az utolsó asztalhoz, boldogan. Erre hívat az államtitkár, hogy üljek át az első asztalhoz az EU-biztos mellé. Életem egyik legborzalmasabb vacsorája volt. A hölgyből csak az ezüst strasszokkal telerakott, gusztustalan retiküljére emlékszem. Egy értelmes mondat nem jött ki a száján. Így kellett vele végigbeszélgetnem egy egész estét... Katasztrófa volt...

Az alázat nem is olyan nehéz. És sokszor nagyon nagy bajtól menti meg az embert. Ahogyan az egyik sivatagi atyát is. A sivatagi atya előtt Gábrriel arkangyal hamis fényébe öltözve megjelent az ördög, és ezt mondta neki: „A Mindenható küldött hozzád!” Mire a szerzetes ezt felelte: „Gábrriel! Gábrriel! Kétszer is gondold meg ezt! Biztosan máshoz küldött a Mindenható! Hiszen én semmi olyant nem tettem, amivel kiérdemeltem volna egy angyal látogatását!” Erre az ördög eltűnt, és többé a szerzetesnek még a közelébe sem mert kerülni...

Egyek vagyunk a Krisztusban. Az étkezésekben, a gyógyulásunkban és a mellette való ülésben egyaránt. Isten országában *minden* hely első hely. A János szerinti evangéliumban mondja Jézus: „Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban *barátaimnak* mondalak” (Jn 15,15). A Máté szerinti evangéliumban pedig Jézus ezt köti a szívünkre: „De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan *testvérek* vagytok” (Mt 23,8). Testvérekként, Jézus barátaiként is egyek vagyunk a Krisztusban.

Ezért, ahogyan Pál kéri: "Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt: aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem *megüresítette* önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt; *megalázta* magát, és *engedelmes* volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig" (Fil 2,5-8). Ezért tehát „viseljétek el egymást szeretettel ..., mert egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is” (Ef 4,2.4). **Egyek vagyunk a Krisztusban. Így legyen! Ámen.**